

Veehouder Piet Vlam na de brand

Ik zal mijn vee moeten opruimen

De familie Vlam, met zoons Peka (20 en Klaas Jan (15). Avondje uit werd 40 uur ploeteren...

SCHOORLDAM — Het is zaterdagavond kwart over zeven. In de boerderij van de familie P. Vlam is alle bedrijvigheid aan kant. Het werk is plat, zwaar. De koeien zijn gemolken en staan op stal, een aantal van hen heeft pas gekalfd. Drienviintig koeien, vijf stieren en een vierstal jonge kalfjes bevinden de stallen, wanneer boer Piet Vlam (66) de staldeuren achter zich dichttrekt. De beesten zijn gevoerd, de familie kan zich opmaken voor een welverdiend avondje uit. In De Hilberd geeft de schaarse drumband een knal feestavond. Het gezin Vlam met dit feest niet missen. De beide zonen Peka (20) en Klaas Jan (15) hebben juist gedoucherd en kijken naar de spannende tv-lesjes van „Zorro“.

Het weerlicht in de verte, er kan slecht weer op komst zijn. In ieder geval zal de familie de regenbedding maar meemaken.

Buiten woogt een auto, het is de melkvaar, zoals elke avond om

streekt dit uur. De produktie van deze dag wordt opgehaald. Theo Zoon (49) uit Heloo is de chauffeur. Snel worden de melkbussen verwisseld, ook voor Zoon is het zaterdagavond.

„Maar wat is dat vreemd, Vlam heeft nooit zoveel licht aan in de schuur, licht? Nee, dat is...“ Theo Zoon rent het erf op en slaat met gebalde vuisten op de platen. „Brand! Mensen, kom naar buiten, de hele mak staat in de fik!“ Maar dat kan helemaal niet, denkt Piet Vlam, „ik som er toch niet vandaan.“ Gebaat en lichtloos gaat de familie de vlammen tegemoet. Weg, avondje Hilberd, wordt niet eens meer aan ge gedacht. In een paar seconden neemt men de situatie op. Vrouw, bij de brandweer, buidert Vlam. (Nog nimmer was zijn naam zover verbonden met die situatie, als juist in deze ogenblikken). „Jongens, redt wat er te redderen valt, eerst het vee.“

In nog geen drie minuten rent de

levende hore het land in, weg van de vlammen. Ook de pasgeboren kalfjes hebben een goed onderkomen. Acht minuten na de melding worden de brandslaan van de brandweer van Warmenhuisen uitgeroerd. Even voordat de eerste duizenden liters water uit het Noordhollands kanaal worden onttrokken weet boer Vlam met zijn zonen nog een trekker en een personenauto te redden. Tenslotte zijn dit zaken, die men het eerst nodig heeft. Als alles verloren gaat dan zal de motor van de trekker bij het machinaal melken behulpzaam moeten zijn.

Vuurhaard

De brandweer, die inmiddels wordt aangevuld met het corps uit Koedijk, ziet vooralsnog geen kans de vuurhaard te bereiken. De firma Winder Hella's komt met een telekman. Het dak wordt hersteld, op die wijze ontstaat een gat, waarin zich wedera vijftien stralen van de beide korpsen

van Warmenhuisen en Koedijk verdiepen. Eerst na blijkt dat er weinig of niets van de pas resten jaar „jonge“ boerderij zal overblijven. Vierduizend balen hooi, zestien ton zraibica, een transportband, erwa gens, een mestverspreider en talloze andere werktuigen en gereedschappen kunnen worden afgeschreven. Tussen de grote schuur en opslagplaats en het woongedeelte van de familie Vlam staat een olievervoir. Als deze... dan gaat alles eraan, ook het woonhuis. Die ramp moet worden voorkomen. Het is een grote moedermassa op het erf van Piet Vlam, wanneer het „brand meester“ klinkt, en kan worden begonnen met het nabuizen. In de blubber kunnen brandovernamen en de vele nieuwe gierigen zich nauwelijks stand houden. Onder de velen loogt een man, die tal van zaken reest. Mevrouw Vlam herkent hem niet in het schijn sel van de enkele vlamgaten, die hier en daar nog aan het hoofdwerk lekken. Het blijkt burgemeester W.

Wesseling van Warmenhuisen te zijn. Hij blijft tot half vier in de nacht, 9 maanden om acht uur zal hij er weer bij zijn.

Koffiepot

Maandagmiddag, voertig uur nadat Theo Zoon „dat gekke licht“ bij Vlam ontdekte, drinkt de familie koffie. De koffiepot is in al die uren niet koud geweest. De telefoon staat niet, still, nieuwsgierigen belien, verzekeringszaken moeten worden bereijeld. De vroege des huizen staat iedereen te woord. In alle naderheid nog beleeft en opgewekt. Het woonhuis is gespaard gebleven. Op de tafel in de kelder ligt de televisie van de boer dertig, zoals deze zestien jaar geleden is aangevuld. De vraag is, wanneer zal het spullette er weer staan. De familie Vlam is in afwachting van de Verzekeringsschappij. Terwijl buiten mannen van een loonbedrijf bezig zijn de nog steeds smelende hooimassa's af te voeren, zit men

binnen naar de oorzaak van de brand. Was het kortstating? „Dat kan niet“, zegt P.E.N-man De Waal, die rapport moet uitbrengen „de boel was kortzelden nog doorgezien.“ „Liet Piet Vlam geen sigarettenpouk in de schuur achter?“ „Welnee, mijn man rookt helemaal niet“, roept mevrouw Vlam uit „Hooibroei!“ „Uitgesloten“, is men van mening. „Hiksmantag dan?“ „Nou dat is waar wij ook aan denken, tenslotte onverdeet het zaterdagavond en er waren rake klappen“, zegt de familie. Hoe dan ook, er ging zo'n sloedige drie ton in vlammen op, en terwijl de bulldozer de schamele resten het land in schuift, resten die tot voor zaterdagavond nog een kapitaal bedrijf verte verantwoordigen, gliden de bukken van Piet Vlam over zijn vesttafel. „Ik zal er heel wat van moeten opruimen“, verzucht hij.

JOUCHE MINKEMA